

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 396

гр. Пловдив, 07.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в закрито заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

като разгледа докладваното от Магдалина Ст. Иванова Въззивно частно търговско дело № 20225001000701 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 634б, ал. 3, изр. 2 от ТЗ във вр. с чл. 278, вр. с чл. 274, ал. 1, т. 2 от ГПК.

Обжалвано е определение № 260140 от 29.08.2022 г., постановено от Окръжен съд - П. по т.д. № 66/2010 г., с което е оставена без уважение молба с вх. № 261431 от 20.07.2022 г., подадена от кредиторите „В.Х.“ АД, чрез изп. директор С., „Б.И.“ АД чрез изп. директор К. и Л. К. лично, с която се иска отвод на съдията докладчик.

Жалбоподателите „В.Х.“ АД, представлявано от изп. директор Г. С. С., „Б.И.“ АД, представлявано от изпълнителния директор Л. А. К. и Л. А. К., в лично качество, всички кредитори с приети вземания в производството по несъстоятелност на „Б.М. - С.“ АД, настояват определението да бъде отменено като незаконосъобразно по съображения, изложени в частната жалба.

Пловдивският апелативен съд прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

Видно от общодостъпните данни в ТРРЮЛНЦ, с решение от 21.03.2011 г., постановено по т.д. № 66/2010 г. на ОС - П. е открито производство по несъстоятелност на „Б.М. - С.“ АД, гр. С..

На 20.07.2022 г. е постъпила молба с вх. № 261431 от кредиторите „В.Х.“ АД, представлявано от изпълнителния директор Г. С., „Б.И.“ АД, представлявано от изпълнителния директор Л. А. К. и Л. А. К., в лично качество, за отвод на съдията докладчик по делото В.П..

С определение № 260140 от 29.08.2022 г. съдията докладчик В.П. е оставил молбата без уважение, като в акта е посочил, че същият не подлежи на обжалване, а с разпореждане от 02.09.2022 г. е коригирал последния си диспозитив, като е разпоредил да се връчат съобщения на молителите, в които

изрично да се посочи, че определението подлежи на обжалване по чл. 634б, ал. 3 от ТЗ пред председателя на ПАС. За посоченото определение дружествата – молители са уведомени със съобщения, връчени им на 05.10.2022 г., а частната жалба е изпратена по пощата с клеймо на изпращане на 10.10.2022г. и е с вх. № 261831 от регистратурата на ПОС от 10.10.2022г..

Съгласно разпоредбата на чл. 634б, ал. 3, изр. 2 от ТЗ определението, с което молбата за отвод се оставя без уважение, подлежи на обжалване пред председателя на апелативния съд, което съпоставено със разпоредбата на чл. 275, ал. 1 от ГПК, която предвижда едноседмичен срок за подаване на частната жалба, налага извод за нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество, постъпилата частна жалба е неоснователна.

Основанията за отвод на съдия по делото са посочени в нормата на чл. 22, ал. 1 от ГПК. В случая от страна на молителите, сега жалбоподатели, се твърди, че по отношение на съдията В.П. са налични множество обстоятелства, които внасят съмнение в обективността и безпристрастността му – чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК.

Първата група обстоятелства, изложени в молбата от 20.07.2022 г., подържани сега и в частната жалба, които според жалбоподателите обосновават налично съмнение у част от кредиторите досежно обективността и безпристрастността на съдията докладчик се изразяват в бездействия на съда по несъстоятелността, въпреки налични факти и доказателства за нарушения, манипулации и злоупотреба с права от страна на синдика в полза на кредитора „С.“ ЕООД. Всъщност, възпроизведената от жалбоподателите конкретика досежно прекратяване на договор за покупко – продажба, сключен на 31.01.2010 г. между „Б.И.“ АД, като продавач и „Б.М. - С.“ АД /н./ като купувач от синдика и непоследвалата санкция от страна на съда, обективизирана в определение от 08.07.2022 г., определена като „формална“, по същността си представлява несъгласие на молителите, сега жалбоподатели, с постановен от съда по несъстоятелността акт, което несъгласие не може да обоснове хипотезата на чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК.

Не може да бъде определено като обстоятелство, което поражда основателно съмнение в безпристрастността на съда и неуважаването на искания, направени от група кредитори, нито неуважаване на доказателствени искания от възразилите кредитори в производството по чл. 692 от ТЗ. Следва да се има предвид и обстоятелството, че възразилият кредитор може да предяви иск за установяване несъществуването на вземането на друг кредитор, ако съдът по несъстоятелността е оставил възражението му без уважение – чл. 694, ал. 3, т. 1 от ТЗ, в което производство ищецът разполага с възможността да направи доказателствени искания, по които съдът ще дължи произнасяне и този съд ще е различен от съда по несъстоятелността – чл. 694, ал. 6 от ТЗ. Със същите аргументи следва да се коментира и твърдението на жалбоподателите, че съдът по несъстоятелността в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ е отказал да извърши оглед на място с цел установяване на

„разпиляната продукция“.

Дали действията на синдика на несъстоятелния „Б.М. - С.“ АД са съобразени със закона и с дължимата, съгласно чл. 660 от ТЗ грижа, както и дали са налице основания за налагането на санкция на същия, са все обстоятелства, които са от компетентността на съда по несъстоятелността и която преценка е своевременно и адекватно извършена с постановеното определение № 260121 от 08.07.2022 г.

Най – сетне ще се посочи, че несъгласието на група кредитори с постановените в производството по несъстоятелност съдебни актове по правило не е основание за прилагане на разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК. В производството по т.д. № 66/2010 г. на ОС- П. във времето са постановявани множество съдебни актове по проведен инстанционен контрол, резултатите от които са различни, а в настоящото производство не може да се преценява законосъобразността на необжалваемите актове, поради което и изцяло неоснователни са наведените във втората група основания за отвод на съдията докладчик. Същите касаят несъгласие на групата от кредитори, жалбоподатели в настоящото производство, с актове на съда по несъстоятелността, с които се одобряват направени разходи от синдика, както и такива във връзка с дадени разрешения на синдика за упълномощаване на адвокати, които не подлежат на обжалване и тяхната законосъобразност, нито може да бъде проверена в настоящото производство, нито евентуално установената да обоснове наличие на хипотезата на чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК.

Изводът е, че частната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от изложеното, председателят на Апелативен съд – Пловдив

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба, подадена с вх. № 261831/11.10.2022 г. от „В.Х.“ АД, представлявано от изп. директор Г. С. С., „Б.И.“ АД, представлявано от изпълнителния директор Л. А. К. и Л. А. К., в лично качество, против определение № 260140, постановено в закрито съдебно заседание на 29.08.2022 г. от Окръжен съд - П. по т.д. № 66/2010 г., с което е оставена без уважение молба с вх. № 261431 от 20.07.2022 г., подадена от кредиторите „В.Х.“ АД, представлявано от изп. директор Г. С. С., „Б.И.“ АД, представлявано от изпълнителния директор Л. А. К. и Л. А. К., в лично качество, за отвод на съдията докладчик по делото, на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Съдия при Апелативен съд – Пловдив: _____

